

یک‌شنبه ۲۲ تیر ۱۳۹۹ • ۲۰ ذی‌القعدة ۱۴۴۱ • ۱۲ جولای ۲۰۲۰

گفت‌وگو با نویسنده کتاب «آب، عدالت و امنیت ۲/»

فرهنگ و میر آب‌ها



از دریاچه ارومیه جدی‌تر مساله خشک شدن «هامون» در استان سیستان و بلوچستان است. در این منطقه بسیاری از خانه‌ها و حتی در برخی موارد روستاهایی کلاً تخلیه شده و به مناطق دیگر مهاجرت کرده‌اند و کلاً مساله مهاجرت باعث ایجاد مشکلات در کشور شده و می‌شود. در حوضه آبی زاینده‌رود هم هرچند که رودخانه فعلاً برقرار است اما توزیع نامناسب آن مشکلاتی را برای همه ذی‌نفعانش در سطح ملی و برای کل کشور ایجاد کرده است.

● اهمیت آب
آفقدر زیاد است که تاسیس دانشی با عنوان هیدروپلیتیک (Hydropolitics) را نیز موجب شده و در این دانش از تاثیر منابع آب بر کنش‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی صحبت می‌شود. روند انتقال آب در مناطق مختلف و سدسازی‌های متعدد ایرانی‌ها تا چه حد بر اساس سازوکار علمی و موفقه‌های توسعه پایدار شکل گرفته‌اند؟

ایران جغرافیای متنوعی دارد و باید تاثیر منابع آب‌پاش روی رفتار سیاسی و مسائل اجتماعی و اختلافاتی که هیدروپولیتیک ایران ایجاد می‌کند، بررسی شود. هیدروپولیتیک در سطح محلی‌اش روابطی است که می‌تواند بین گروه‌های مختلف و روی و اختلافات محلی تاثیر بگذارد و نبود سازوکارهای قانونی و مدیریت نامناسب می‌تواند این اختلافات را بسیار جدی کند. در بحث ملی هم سیاست‌گذاری‌ها در زمینه انتقال آب باید مورد واکاوی قرار گیرد. به تشش آبی برخاسته از سیاست گذاری نامناسب هیدروپولیتیکی دولت در سدسازی و انتقال آب است. من مطالعات میدانی گسترده‌ای را در حوزه سدسازی انجام داده و با بسیاری از مسئولان امر و صاحب نظران گفت‌وگوهایی انجام دادم.

نمونه بارز نداشتن مطالعات و ارزیابی‌های جدی در حوزه سدسازی، پروژه سد گئوند است. مشکلاتی که گئوند ایجاد کرد ناشی از نبود هیچ‌گونه مطالعات و ارزیابی‌های زیست محیطی، فرهنگی و اجتماعی بود. سدسازی نیاز به مطالعات گسترده دارد و در بسیاری از موارد این مطالعات انجام نشده و داده‌های اطلاعاتی در حوزه‌های گوناگون گردآوری نشده است.
بیینید مساله انتقال آب در جهان امری پذیرفته شده است، اما نیاز به اصولی دارد. مثال دیگری آن بحث انتقال آب از طریق تونل بهشت آباد است. نمی‌توان بدون دارا بودن هیچکدام از شرایط و ویژگی‌های زیست محیطی و مطالعات پیشینی این کار را انجام داد. مطالعاتی چون نیازسنجی، گزینه یابی و... باید انجام شود. حتی باید بررسی شود که آیا تنها راهکار همین تونل است یا اینکه آلترناتیوهایی نیز وجود دارد؟ اصلاً سیاستگذاری عمومی یعنی همین. اگر تمام فکر و ذکر محصور در همان گزینه یا گزینه‌های موجود باشد قطعا به گزینه‌های دیگر فکر نخواهد شد. باید

به باور کارشناسان عدم توجه به محیط زیست در روند توسعه شتابان کشور در دوران پس از جنگ تحمیلی هشت ساله، یکی از مهم‌ترین اشکالات دولت‌های ایران است. بی‌توجهی به مفهوم توسعه پایدار که مطالعات محیط زیستی را هم شامل می‌شود، ضمن آنکه باعث شد تا تخریب محیط زیست به عنوان یک ضد فرهنگ مهم میان مردم رواج پیدا کند، منازعات مختلف اجتماعی را به میان آورد. عدم مطالعات جدی فرهنگی و اجتماعی در زمینه انتقال و مدیریت منابع آب، امروزه کشور با مشکلات جدی اجتماعی مواجه کرده است و مدیریت منابع آب، بنابراین در زمینه مدیریت منابع آب و مسائل میان رشته‌ای این حوزه پژوهش‌های بنیادین گسترده ضرورت دارد.

به‌تازگی پژوهشی جدی در این حوزه با عنوان «آب، عدالت و امنیت» تالیف صدیقه نصری توسط انتشارات دانشگاه مفید قم منتشر شد. به همین مناسبت گفت‌وگویی با نویسنده این کتاب انجام دادیم که بخش نخستش یازدهم تیر ۱۳۹۹ از نظر مخاطبان گذشت. (این بخش اینجا قابل مطالعه است.) در آن بخش دکتر نصری از مسائل و مشکلات توسعه شتابان و غیرعادی پس از جنگ گفت و تخریب محیط زیست را بر اثر این توسعه بررسی کرد. یکی از محورهای بخش نخست این گفت‌وگو مشکلات و منازعات این روزهای کشور در حوزه منابع آب بود.

بخش دوم این گفت‌وگو را در ادامه خواهید خواند. پیش از آن ذکر این نکته ضروری است که نصری عضو هیات علمی دانشگاه حکیم سبزواری و دانش آموخته دکتری رشته علوم سیاسی گرایش سیاستگذاری عمومی از دانشگاه تهران است و حوزه مطالعاتی‌اش به مسائل خاورمیانه مربوط است. نصری در مسائل مربوط به بحران آب در ایران مقالات متعددی را هم منتشر کرده و رویکرد او در تحلیل این بحران میان‌رشته‌ای است.

● در بحث نظام‌ها و شاخصه‌های جهانی مربوط به سرانه آب، چه درسدهایی از کمبود باعث ایجاد تنش می‌شود. ایران فعلی در چه وضعیتی قرار دارد؟
می‌دانید که آب مولفه بسیار مهمی در تمدن‌های شرقی است و همین باعث شده تا این مولفه بدل به «مساله» اندیشمندان مختلف شود. مارکس در «شیوه تولید آسیایی» و کارل آگوست ویتفولک در «استبداد شرقی: بررسی تطبیقی قدرت تام» این مساله را تحلیل کرده‌اند. اینکه آب به‌طور آبادان به همراه می‌آورد و بی‌آبی فقر و نابآدانی را از جمله این تحلیل‌هاست. در واقع باید ارتباط آب با چگونگی و صنعت را بررسی کرد تا متوجه شد که چگونه آثار کمبود آب منازعات را رقم می‌زند. شاخص «فالکس مارک» تعیین کرده کشورهایی که سرانه آبشان زیر ۹۰۰ یا ۱۱۰۰ است، یا در آستانه تنش هستند یا وارد آن شده‌اند و کشورهای بالای شاخص ۲۰۰۰ تنش آبی ندارند. ایران بر اساس این شاخص در تنش آبی قرار دارد. در شاخص‌های سازمان ملل متحد نیز ایران کشوری با تنش آبی است. بیشتر اشاره کردم که این تنش‌ها را می‌توان دید. به عنوان مثال در چند سال گذشته که دریاچه ارومیه به وضعیت نابسامانی دچار شده بود من مطالعه و بازدید میدانی زیاد از منطقه داشتم و بسیاری از اهالی مصاحبه کردم. بسیاری از ساکنان آنجا که مهاجرت کرده بودند و بسیاری دیگر هم معتقد بودند که انواع بیماری‌ها به مرور به سراغشان خواهد آمد و استرس‌های زیاد داشتند. تعدادی بود بر این باور بودند که بیماری‌هایی که اکنون دارند بر اثر ریزگردهایی است که از دریاچه خشک شده بلند می‌شود. اما اکنون مدتی است که با زیاد شدن بارش‌ها وضعیت کمی بهتر از قبل شده است.

یکی از برنامه‌های معاونت گردشگری وزارت میراث فرهنگی

برگزاری تورهای آشناسازی فعالان گردشگری با جاذبه‌های استان‌های مختلف در کشور با هدف تحریک و مدیریت تقاضای سفرهای داخلی در دوران کرونا بود. این برنامه از آنجا برنامه‌ریزی و به استان‌ها ابلاغ شد که مدت‌ها ایرانی‌ها نمی‌توانستند به سفرهای استانی به دلیل شیوع ویروس کرونا نروند به همین دلیل می‌بایست بار دیگر شرایط و جاذبه‌های سفر به استان‌ها یادآوری و تبلیغ می‌شد.

هم اکنون تورهای آشناسازی استان‌های قزوین، کرمانشاه، مازندران، تهران، البرز، قم، گیلان، همدان و زنجان در دست برنامه‌ریزی و اجراست و برخی از آنها به کار خود پایان داده‌اند.

استان چهارمحال و بختیاری نیز یکی از این برگزار کنندگان بود که اجرای فمتور یا همان تور آشناسازی آن توسط اداره کل میراث فرهنگی استان انجام گرفت. زمانی که فراخوان این برنامه داده شده بود تا افراد تأثیرگذار در گردشگری حضور پیدا کنند، حدود ۵۵۰ نفر ثبت نام کرده‌اند از آنجا که توان اداره کل برای برگزاری تور با ۲۰ نفر بود از میان افراد ثبت نام کنند تعدادی را انتخاب کردند هر چند که به نحوه انتخاب افراد انتقاد وارد است اما اداره کل میراث فرهنگی استان چهارمحال و بختیاری می‌خواست تا از تعداد بیشتری از استان‌ها مهمان داشته باشد این‌برنامه برای چهار روز و دپین جاذبه‌های طبیعی این‌استان با همراهی آژانس‌های مسافرتی و راهنمایان گردشگری استان شکل گرفت. این‌استان از آنجا که تعداد محدودی هتل پرستاره دارد، مهمانان خود را که هر کدام به صورت شخصی از استان‌های مختلف آمده بودند در هتلی برقرار شهرکرد استان داد این هتل اگرچه متعلق به بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی بود، اما همچنان از برخی جهات به هتل ۴ ستاره شبیه نبود. هتلی که بازسازی شده و هنوز مردم آن را با نام قدیمی‌ش در شهر می‌شناسند. اولین‌برنامه مراسم افتتاحیه‌ای برای روز اول بود. در این‌مراسم مهرداد جوادی مدیرکل میراث فرهنگی استان چهارمحال و بختیاری گفت: ما نمی‌دانیم که شیوع ویروس کرونا تا چه‌زمانی ادامه دارد ولی برای بعد از کنترل آن برنامه‌ریزی می‌شد چون شاید آن زمان وقتی برای تبلیغ فعالیت‌هایمان نباشد.

وی مانند همه مدیران کل میراث فرهنگی استان‌ها تصویب طرح جامع گردشگری استان را یکی از دستاوردهای حوزه مدیریتش دانست و گفت: وزارت میراث فرهنگی در بخش زیرساخت‌ها به تنهایی نمی‌تواند همه را پشتیبانی کند باید همه دستگاه‌ها با هم انجام دهند در بخش زیرساخت‌ها وزارتخانه‌هایی مانند راه اقدامات خوبی انجام می‌دهد راه آن نیز به این استان می‌رسد و اگر گردشگری طبیعی

روزنامه‌صبح ایران

جهاد کشاورزی مربوط است.

مساله دیگر مدیریت منابع آب، اجتماعی است. دولت برنامه مشخصی برای مشارکت عمومی و چگونه به میدان آمدن مردم ندارد. بحث میرآب را اینجا می‌توان مطرح کرد. مسئولیت توزیع آب نباید به طور مشخص از طرف دولت باشد و کارمند دولت در این حوزه جای منتخب مردم را بگیرد. این یک مساله اجتماعی است که باید حل شود. نباید دولت‌ها خودشان را مجری بدانند. دیدگاه قالب بین‌المللی هم این نیست و در بسیاری از کشورها شاهد هستیم که دولت در حوزه مدیریت منابع آب صرفاً زمینه‌ساز و تسهیلگر است و در تعامل با بخش مدنی است. یعنی دولت صرفاً حضور دارد.

ما مشکلات قانونی را هم در کشور داریم. قوانینی داریم که کامل نیستند و باید قوانین دیگری تدوین شوند. برنامه‌ریزی‌ها هم دقیق نیست. هر نیاز به محیط توانمند داریم و این توانمندسازی محیط از ضرورت‌های پرداختن به مساله آب و مدیریت آن است. بنابراین باید مشارکت عمومی را تا حد توان افزایش داد و زمینه را برای حضور همه ذی‌نفع‌ها فراهم کرد. دوباره تاکید می‌شود که دولت باید صرفاً به عنوان کمک کننده و قانونگذار کلی موثر باشد. حتی این جریان به ساختاری مالی و تشویقی هم نیاز دارد. پروژه‌های آب سنگین و چشمگیرند و نیاز به یکسری از مسائل زیربنایی دارند.

● نهادهای مدنی چه مختصاتی را در مدیریت منابع آب خواهند داشت؟
به این نهادها و نهادهای مرکزی و محلی نیاز است. نهادهای می‌توانند عمومی باشند و اینکه به صورت خصوصی ایجاد شوند. در هر دو صورت وجودشان ضرورت است، چرا که حکمرانی بهتری صورت خواهد گرفت. پس نیاز داریم که یک ظرفیت سازی نهادی و توسعه منابع انسانی ایجاد شود. در بحث توانمندگذاری و برنامه‌ریزی مناسبانه ایران خیلی کمزرب عمل کرده است. شاید به دلیل آنکه ما صرفاً روی توسعه تمرکز داشتیم و فراموش کردیم که ناپایداری اکوسیستم چقدر می‌تواند مشکل ساز باشد و رفتارهای خصمانه را تقویت کند.

● نقش توسعه غیرعلمی صنعت در ایران را در بحران آب چگونه ارزیابی می‌کنید؟
این توسعه نامتوازن، شتابان، غیر علمی و غیر پایدار چیزی جز فقر و بیکاری و بدبختی و از همه مهمتر نابودی محیط زیست است در بردناشت. ما بسیاری از اوقات فکر می‌کردیم که اگر مدام سد بسازیم، همه مناطق کشور آباد خواهند شد، اما پس از چندی متوجه شدیم که مثلاً همه قنات‌های منطقه‌ای که سد در آن ساخته شده خشک شده‌اند. در ادامه متوجه شدیم که خود مردم آن سد را نمی‌خواهند و فقط مسئولان خواستار آن بودند.

بیینید اعتماد عمومی اگر افزایش پیدا کند دخالت دولت صرفاً تا اندکی ضرورت خواهد داشت. من در همین کتاب به بحث درباره نظریه بازی‌ها پرداخته و تحلیل کردم که دخالت دولت تا چه حد مفید است. دولت در حل مشکلات آب و مدیریت بهینه آب، زمانی که تراژدی مشترک رخ دهد بر اثر آن ذی‌نفعان دیگر نتوانند به نتیجه برسند، آنگاه به عنوان ذی‌نفع برتر که از قدرت اقتدار مشروعی برخوردار است به میدان آمده و تصمیم نهایی را می‌گیرد. اما اینکه دولت از همان اوایل کار بیاید و خود قوانین را ایجاد کرده و میزان بهره‌برداری هرکدام از طرفین را قبول کند و سازمانی اشتباهی است و این مدل مدیریت راه به بی‌راهه خواهد برد. بنابراین برای حل منازعات تاکید بر استفاده از روش‌های همکارانه است و روش‌های مبتنی بر تعامل.

● در منازعات آبی می‌توان از فرهنگ و

پیشینه فرهنگی کمک گرفت؟
از سالیان پیش میرآب‌ها در سیاست‌گذاری‌ها نقش داشته و در ادامه مجری تصمیمات هم بودند. میرآب منصوب دولت نیست. او مثل دخدا می‌ماند و مردم او را انتخاب می‌کنند. چون میرآب منتخب مردم بود بنابراین مشکلات راحت‌تر حل و فصل می‌شد. وقتی کسب به انتصاب از دولت پس از چندی قرار می‌گیرد، بویژه زمانی که سرمایه اجتماعی دولت پایین است، این یعنی که دولت اعتماد عمومی را جلب نکرده است و آنگاه است که به مشکل برمی‌خورد.

بنابراین یکی از معضلات امور سازمانی است. ما اکنون سازمان حفاظت محیط زیست، شرکت‌های آب منطقه‌ای، جهاد کشاورزی، سازمان آب و فاضلاب و وزارت نیرو را داریم که ضمن اینکه همگی باید با هم تعامل داشته باشد، به هر حال یکی باید حرف دیگر را قبول کند و سازمانی حرف آخر را بزند. حوزه منازعات آبی به وزارت کشور ربط پیدا می‌کند و تامین آب مربوط به وزارت نیرو است. بحث حفاظت از محیط زیست هم به سازمان حفاظت ا محیط زیست و وزارت



رونق گیرد شاهد افزایش پروازهای بیشتری هم خواهیم بود.

جوادی گفت: در برخی از نقاط گردشگری به خصوص در زمان پیک گردشگری با مشکل مواجه می‌شویم من این مشکلات را به فال نیک می‌گیرم چون شاید همین مشکلات باعث شود که ما به سراغ کم و کسری‌های استان برویم

علیرضا شجاعی مشاور سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی چهارمحال و بختیاری نیز سخنران دیگر بود که درباره این استان گفت: همیشه درباره گردشگری این استان از کمبود امکانات و زیرساخت‌ها صحبت می‌کنیم من نمی‌گویم که بی تاثیر است اما در گردشگری بیش از هر چیز، نگرش کیانی که می‌خواهند از آن امکانات استفاده کنند اهمیت دارد شاید باید قبل از هر چیزی روی نگرش گردشگران کار شود. قرار نیست از چهارمحال و بختیاری، یک اصفهان دیگری بسازیم یا تا چند سال دیگر شهرکرد، تهران شود. به نظرم این تصویر غلط از جریان توسعه است. ما می‌گوییم که تهران اوج توسعه یافتگی در ایران است اما می‌بینید در همین شهرها مردم از حقوق اولیه زندگی محروم هستند مانند هوای سالم، ترافیک همه جا هست. پس الگوی مناسبی برای توسعه یافتگی نیست. حتی نمی‌توان گفت که چهارمحال و بختیاری محروم است محروم از چه چیزی؟ برخی گفتند که برای آیشار مسیر ایجاد شود. ولی ما معتقدیم اگر این اتفاق بیفتد، آبشار دیگر آن آبشار نیست.

این‌سخنان مخالفان و موافقانی در جمع شرکت‌کنندگان در فمتور داشت تعدادی از افراد می‌دانستند که نباید این‌استان را به هیچ‌استان دیگری شبیه کرد اما بر این‌باور بودند که نباید مردم استان را هم از برخی زیرساخت‌ها و امکانات محروم کرد.



به این دلایل نباید سفر کرد!

مسئولان وزارت میراث فرهنگی در گفتگوهای خود اعلام می‌کنند سفرها تعطیل نیست. موزه‌ها و مراکز اقامتی و سایت‌های گردشگری باز هستند و مردم با رعایت پروتکل‌های شخصی و استفاده از خودروهای شخصی و یا استفاده از حمل و نقل عمومی با رعایت فاصله همچنان می‌توانند سفر کنند. اما مسئولان وزارت بهداشت اعلام می‌کنند یکی از مهمترین دلایل شیوع ویروس کرونا، سفرهای متعدد است. روز ۱۷ تیر ماه نیز که آمار ۲۰۰ جان‌باخته از کرونا در طول یک روز و ابتلای دو هزار و ۶۳۷ بیمار جدید به ویروس رکورد آمار را زد و در واقع ۲۰ استان را در وضعیت هشدار یا قرمز قرار داد. جدا از این آمارها که توجه به آنها نشان می‌دهد سفر کردن در چنین شرایطی یکی از پر ریسک‌ترین اقدامات است به‌خصوص اگر سفرها جنبه کاری و ضروری نداشته باشد مسئله دیگر در عدم رعایت افراد به مسائل بهداشتی و عدم رعایت پروتکل‌ها در تأسیسات گردشگری و یا خدمات حمل و نقل عمومی است. کافی است سری به ترمینال جنوب زده شود تا وضعیت مسافران و رعایت بهداشت بیشتر ملموس باشد. مشاهدات خبرنگار مهر حاکی از آن است که نه راننده‌ها و نه پرسنل ترمینال استفاده از ماسک را جدی نمی‌گیرند.فضای سرپشته ترمینال که همراه با بوی سیگار میزبان مسافران است مملو از افرادی است که نه ماسک به صورت دارند و نه دستکش به دست. سرویس‌های بهداشتی ترمینال تفاوت دیگری با زمان‌های دیگر از سال و زمانی که هیچ بروسی در کشور شایع نشده بود؛ ندارد. مایع دستشویی بیشتر اوقات تمام شده است و زمین همچنان خیس. اغذیه‌فروشی ترمینال نیز نه مایع ضدعفونی کننده دارد و نه فروشندگان آن رعایت مسائل بهداشتی را کرده‌اند ولی عده‌ای در حال غذا خوردن هستند. اتوبوس‌ها در مسیرهایی که بیشترین تردد را دارند پر از مسافرنند. شاید تعدادی از صندلی آنها خالی باشد اما در طول مسیر و حتی بیرون از ترمینال مسافران عبوری زیادی را سوار می‌کنند پس اینکه گفته شده بود مسافران یکی در میان روی صندلی‌ها بنشینند عملاً رعایت نمی‌شود. اعتراض مسافران به راننده موجب می‌شود که راننده درخواست هزینه اضافه‌تر بابت یک مسافر را طلب کند. بنابراین فاصله اجتماعی در اتوبوس‌های مملو از مسافری است که کنار هم می‌نشینند بدون اینکه در طول سفر کمتر موارد بهداشتی رعایت شود. بیشتر صندلی‌ها به‌خصوص صندلی اتوبوس‌های قدیمی، همانند گذشته همچنان آلوده هستند و احساس نمی‌شود که رویه آنها تعویض شده باشد و یا مواد ضدعفونی کننده به خود دیده باشند. زمانی که به استان‌ها و یا شهرستان‌های دورتر از پایتخت سفر کنید تعداد افرادی که مسائل بهداشتی را کمتر رعایت نمی‌کنند بیشتر می‌شودمراکز اقامتی و تأسیسات گردشگری برای اینکه بتوانند هزینه بیشتری به دست بیاورند و یا نبود مسافر را در ایام قرنطینه خانگی جبران کنند؛ کمتر به رعایت فاصله گذاری اقدام می‌کنند. به عنوان مثال گفته شده بود که هتل‌ها می‌بایست برای هر ۲۴ تا ۴۸ ساعت اتاق خود را از زمانی که مسافر در آن اقامت داشته تا اقامت مسافر بعدی خالی نگه دارند اما این اتفاق هم نمی‌افتد و اگر این اقدام در برخی از هتل‌ها انجام شود قاعدتاً به این دلیل است که آن هتل خالی از مسافر بوده است. در هتل‌هایی که اتفاقاً پر ستاره هستند و انتظار می‌رود که بهتر رعایت کنند؛ در برخی از شهرستان‌ها اهمیتی به وجود مواد ضدعفونی کننده در رستوران‌ها و یا در پذیرش نمی‌دهند. اینها مواردی است که نشان می‌دهد وزارت میراث فرهنگی در نظارت و بازدید بازرسان همچنان منفعل عمل می‌کند و با بزرسان سخت گیری‌های را در درباره این تأسیسات گردشگری ندارند. در بسیاری از رستوران‌های بین راهی نیز دیده می‌شود قاشق و چنگال‌ها و یا لیوان‌ها بدون هیچ پوششی روزها روی میز چیده شده‌اند و در انتظار مهمان هستند. شاید لازم بود بازرسان سرزده به این مراکز مراجعه می‌کردند.این روزها که شیوع ویروس کرونا بسیار زیاد شده، برخی از مراکز اقامتی و گردشگری و حتی موزه‌ها همچنان بسته هستند و برخی که مدتی باز بودند، حالا برای اینکه مشکلات بیشتری دامن آنها را نگیرد، ترجیح داده‌اند فعلاً بسته بمانند. بنابراین پیش از سفر باید از فعالیت آنها مطمئن شد.

تمرکز بر تورهای داخلی و خانوادگی؛ پیشنهاد ایران به اعضای OIC

وینپار «آثار کووید – ۱۹ بر گردشگری بین کشورهای OIC و راههای پیش رو» روز پنج شنبه ۱۹ تیر با حضور ۴۱ نماینده از ۲۵ کشور عضو و سازمان‌های تخصصی بین‌المللی و باحضور مدیرکل دفتر بازاریابی و تبلیغات گردشگری و همچنین رابط وزارت‌خانه میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در «کمیته دائمی همکاری‌های اقتصادی سازمان همکاری‌های اسلامی» یا «کومسک» (COMCEC) به عنوان نمایندگان جمهوری اسلامی ایران، برگزار شد. ابتدای وینپار «آثار کووید – ۱۹ بر گردشگری در میان کشورهای OIC و راههای پیش‌رو» نماینده سازمان جهانی گردشگری ضمن اعلام پیش‌بینی کاهش ۶۰ تا ۸۰ درصدی گردشگران بین‌المللی در جهان، بیان کرد که بیشترین نرخ کاهش گردشگران بین‌المللی و ضررهای ناشی از در بازه زمانی ژانویه تا آوریل در میان مناطق مختلف دنیا متعلق به آسیا – اقیانوسیه منفی ۵۱ درصد و خاورمیانه منفی ۴۰ درصد بوده است.وی در ادامه بر اهمیت محصولات جدید و خلاقانه متناسب با وضعیت موجود، گردشگری مسئولانه و توسعه آموزشی مهارت‌های جدید به ویژه مهارت‌های دیجیتال تاکید و آنها را به کشورهای عضو توصیه کرد. در ادامه، نماینده کومسک گزارش آماری از تاثیر کووید – ۱۹ بر گردشگری کشورهای عضو سازمان همکاری‌های اسلامی OIC ارائه کرد و گفت: در میان کشورهای اسلامی ترکیه با منفی ۸۹ درصد، امارات با منفی ۸۴ درصد، اندونزی با منفی ۷۸ درصد، مالزی با منفی ۷۵ درصد، قطر با منفی ۷۴ درصد و عربستان با منفی ۶۴ درصد بیشترین کاهش در ظرفیت صندلی پروازهای بین‌المللی را در ماه آوریل داشته اند. طبق آمار کومسک، پیش‌بینی می‌شود در سال جاری میلادی آمار جابه‌جایی گردشگر در میان کشورهای OIC حدود ۴۶ میلیون نفر تنزل یافته و در نتیجه درآمد حاصل از این جریان گردشگری حدود ۵۸ میلیارد دلار آمریکا کاهش یابد. سپس در بخش ارائه تجربیات کشورهای در زمینه انجام اقدامات مناسب برای رونق گردشگری با تاکید ویژه بر گردشگری داخلی در دوران کرونا، نمایندگان کشورمان گزارشی از اقدامات انجام شده در فازهای متوالی ارائه دادند. این فازها شامل تشکیل کمیته ملی گردشگری و ورزش به منظور ارزیابی و برآورد خسارات وارده به بخش‌های مختلف صنعت گردشگری از طریق وب سایت مربوطه؛ ارائه بسته‌های حمایتی به ذینفعان گردشگری در قالب معافیت مالیات بر ارزش افزوده، استهمال بازپرداخت اقساط وام‌ها، کاهش ۲۳ درصدی حق بیمه برای کارفرمایان و کارکنان شرکت‌ها و تأسیسات گردشگری، ایجاد امکان پرداخت هزینه حامل‌های انرژی به صورت اقساط، اعطای وام‌های کم بهره، الزام شرکت‌های گردشگری به برگرداندن وجوه افرادی که سفرهای از پیش رزرو کرده خود را لغو کردند، تمدید خودکار مجوزهای تأسیسات گردشگری و تا تأخیر، ابلاغ دستورالعمل اولیه بهداشتی جهت رعایت در مراکز خدمات گردشگری و ابلاغ پروتکل بهداشتی سفر هوشمند (سفر با رعایت کامل نکات بهداشتی) و برگزاری تورهای آشناسازی به منظور انعکاس رعایت موارد بهداشتی از این حیث که در آن بر گردشگری داخلی تمرکز خاصی شده، مورد توجه ویژه رئیس جلسه و اعضای کومسک قرار گرفت و تاکید شد که می‌تواند به‌عنوان یکی از الگوهای موفق مورد استفاده کشورهای که قصد تمرکز بر گردشگری داخلی را دارند؛ قرار گیرد.در بخش پایانی نشست هم از شرکت‌کنندگان درخواست شد راه‌کارهایی برای نجات صنعت گردشگری در دوران کرونا و رونق آن در دوران پسا کرونا ارائه کنند. نمایندگان ایران در این بخش دو پیشنهاد ارائه کردند که انجام این موارد توسط اعضای کومسک، نماینده سازمان جهانی جهانگردی و دبیرخانه کومسک به کشورهای دیگر توصیه شد. این پیشنهادات عبارت بودند از رونق گردشگری داخلی با رویکرد تورهای خانوادگی و تهیه کلیپ‌هایی از وضعیت مثبت رعایت موارد بهداشتی در مراکز اقامتی و پذیرایی و بخش گسترده آن به منظور اعتمادسازی بین مردم جهت انجام سفر داخلی.

ازجمله پیشنهادهای ایران برای تمرکز بر تورهای داخلی خانوادگی به عنوان ایده‌ای کاملاً نو و گرهِگشا در رونق گردشگری داخلی یاد و به عنوان یکی از نتایج اصلی وینپار از سوی رئیس جلسه به سایر کشورهای عضو پیشنهاد شد.

از دیگر نتایج این‌نشست می‌توان به ضرورت بازتعریف بازارهای هدف گردشگری خارجی در دوران کرونا و بویژه پسا کرونا و همچنین استفاده از بازاریابی و تبلیغات مبتنی بر فناوری اطلاعات و دیجیتال برای بازسازی چهره کشورها اشاره کرد.

جیم کری نویسنده شد:تصویری از فرهنگ خودشیفته هالیوود

جیم کری بازیگر و نقاش به‌تازگی و با همراهی دینا واچون نویسنده، رمانی با عنوان «خاطرات و اطلاعات نادرست» منتشر کرده که در نگارش آن، از جزئیاتی از زندگی و مسیر حرفه‌ای کاری خود استفاده کرده تا داستانی خیالی درباره آخرالزمان و تولد دوباره در هالیوود تعریف کند. در آغاز رمان، مخاطب با شخصیت کری آشنا می‌شود که شخصیت اول داستان است و او را وسط یک بحران موجودیتی پیدا می‌بیند؛ شخصیتی که به‌دلیل شک به خود خرد شده و در آپارتمانش در لس‌آنجلس گیر کرده است. او آنجا فقط با نت‌فلیکس، یوتیوب و تی‌امزری زنده است. موفقیت‌های او به عنوان یکبازیگر، چه در زمینه کمدی و چه درام، مانند اشیای دوردست در آینهه عقب زندگی هستند و حالا او فقط به مرگ ناگزیر خود و پایان بی‌قرار جهان فکر می‌کند. به این ترتیب یک ماجراجویی هجوگونه آغاز می‌شود که در آن کری به اعماق فرهنگ خودشیفته هالیوود سفر می‌کند؛ کری در جستجوی معنا در زندگی و حرفه خود است و در عین‌حال سعی دارد در یک فیلم بیوگرافیکی که قرار است درباره مانوتسه تونگ ساخته بشود نقش انتخاب کند و در فیلم‌های استودیویی بر پایه اسباب‌بازی‌های کودکان نقش آفرینی کند. او در این‌فیلم‌ها با آتش‌سوزی‌های فاجعه‌بار، مجموعه بازیگران تمام زن یک حمله اکوتورپستی و آدم فضایی‌ها مواجه می‌شود و با امثال نیکلاس کیج، گوینت پالترو و آنتونی هاپکینز رفت‌وآمد دارد. این کتاب که ۷ جولای توسط انتشارات نایف منتشر شد، نتیجه یک همکاری طولانی بین این دو همکار است؛ یکرویایت داستانی که واقعیت‌هایی را از زندگی این‌بازیگر روایت می‌کند و به‌دلیل دسترسی به جهانی از حداکثر امتیازها و بیگانگی‌ها، داستانی را خلق می‌کند که خالفاًش معتقدند دقیقاً در این‌زمان، وقت گفتن آن بوده است. در «خاطرات و اطلاعات نادرست» که سه‌شنبه هفته گذشته منتشر شد تصویری از این بازیگر ۵۸ ساله در هالیوود ارائه شده است.

هر چند این‌کتاب در عمل به سمت فاجعه جهانی می‌رود و در سالی که پر از شیوع بیماری و قیام است، جنبه‌ای تحریک‌آمیز دارد، اما جیم کری قول داده خواندگانش، یک‌شادی تمام عیار را تجربه کنند. او می‌گوید: این‌جهان برای شما به شکل پوچ‌ترین سرگرمی و شگفت‌انگیزترین شکل ممکن پایان می‌یابد. او در عین‌حال به شکلی خوش‌بینانه به جامعه پس از کرونا فکر می‌کند و می‌گوید شاید این‌فرست لازم بود تا زمین بتواند نفس بکشد.

رمان «خاطرات و اطلاعات نادرست» در ۲۷۲ صفحه با قیمت ۱۶.۷۷ دلار منتشر شده است.